

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 mai

Seria I, Anul XX, Nr. 11 (247), 2014

S F I N Ț I

IOAN
AL XXIII-LEA

IOAN PAUL
AL II-LEA

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

Episcopul Anton Durcovici - Fericit al Biserici Catolice din România - pag. 5;

Conferința Episcopilor Catolici din România - pag. 6.

Scrisoare deschisă către Ministerul Educației Naționale

Domnului Ministru Remus PRICOPIE

Domnule ministru,

Pentru Biserica Catolică a constituit întotdeauna o prioritate educația copiilor și a tinerilor, pentru care a înființat, dezvoltat și susținut școli în toate formele și nivelurile de învățământ.

Noi, episcopii catolici din România, reuniți în sesiune plenară a Conferinței Episcopilor din România (CER), am luat în discuție situația actuală a învățământului preuniversitar vocațional de stat și confesional/particular. Am constatat, cu îngrijorare, două aspecte legislative care, după părerea noastră, aduc atingere gravă funcționării în bune condiții a școlilor catolice.

Prima problemă este legată de neaplicarea prevederilor art. 101 (2) și 102 (1) din Legea Educației Naționale 1/2011, privind finanțarea de bază pentru toți elevii din învățământul primar, gimnazial, profesional și liceal obligatoriu de stat și particular/confesional acreditat. În prezent, elevii beneficiază de finanțare doar în învățământul de stat, nu și în învățământul particular și confesional.

Solicităm, așadar, aplicarea fără întârziere a prevederilor articolelor Legii Educației Naționale și pentru învățământul confesional și particular acreditat.

A doua problemă este legată de modificarea art. 31 (4) (d) din OMEN nr. 5451/12.11.2013, Metodolo-

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Ioan Măgherușan, Silvia Pantiș

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

gia cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2014/2015, prin care se acordă avizul cultelor recunoscute oficial de stat doar pentru disciplinele teologice de specialitate și nu pentru toate disciplinele studiate în seminariile/liceele vocaționale teologice de stat.

Considerăm că acest articol încalcă principiul convenit cu privire la drepturile câștigate și solicităm revenirea la situația anterioară, prin care avizul cultului trebuie acordat tuturor cadrelor didactice, indiferent de specialitate.

Vă transmitem cele mai alese gânduri, haruri și binecuvântări de la Domnul!

În numele episcopilor catolici din România,

† **ÎPS Ioan ROBU,**

*Arhiepiscop Mitropolit de București,
Președinte*

† **PS Aurel PERCĂ**

*Episcop auxiliar de Iași,
Responsabil al Comisiei pentru învățământ Catolic*

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Vă rog să îi deranjați pe păstori

11.05.2014

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Evangelistul Ioan ne prezintă, în această a patra duminică din Timpul Pascal, imaginea lui Isus, Bunul Păstor. Contemplând această pagină din evanghelie, putem să înțelegem tipul de raport pe care Isus îl avea cu discipolii Săi: un raport bazat pe duioșie, pe iubire, pe cunoaștere reciprocă și pe promisiunea unui dar incomensurabil: “Eu am venit”, spune Isus, “pentru ca să aibă viață și să o aibă din belșug” (In 10,10). Acest raport este modelul relațiilor dintre creștini și al relațiilor umane.

Și astăzi, ca în timpurile lui Isus, mulți se propun ca “păstori” ai existențelor noastre; dar numai Cel Înviat este adevăratul Păstor, care ne dă viață din belșug. Îi invit pe toți să aibă încredere în Domnul care ne ajută. Dar nu numai că ne conduce: El ne însoțește, merge cu noi. Să ascultăm cu mintea și inima deschise cuvântul Său, pentru a alimenta credința noastră, pentru a lumina conștiința noastră și pentru a urma învățăturile evangheliei.

În această duminică să ne rugăm pentru păstori Bisericii, pentru toți Episcopii, inclusiv Episcopul de Roma, pentru toți preoții, pentru toți! Îndeosebi să ne rugăm pentru noii preoți din Dieceza de Roma, pe care i-am hirotonit cu puțin timp în urmă, în Bazilica San Pietro. Un salut pentru acești 13 preoți! Domnul să ne ajute pe noi păstori să fim mereu fideli față de Învățătorul și călăuze înțelepte și luminate ale poporului lui Dumnezeu încredințat nouă. Și vouă, vă rog, vă cer să ne ajutați: să ne ajutați să fim buni păstori. Odată am citit un lucru foarte frumos despre modul în care poporul lui Dumnezeu îi ajută pe Episcopi și pe preoți să fie păstori buni. Este o scriere a Sfântului Cezar din Arles, un Părinte din primele secole ale Bisericii. El explica modul în care poporul lui Dumnezeu trebuie să îl ajute pe păstor și dădea acest exemplu: când vițelului îi este foame merge la vacă, la mamă, ca să ia lapte. Însă vaca nu îi dă imediat: pare că îl ține pentru ea. Și ce face vițelul? Împunge cu botul său la ugerul vacii pentru ca să vină laptele. Este frumoasă imaginea! “Tot așa voi”, spune acest sfânt, “trebuie să fiți cu păstori voștri: bateți mereu la ușa lor, la inima lor, pentru ca să vă dea laptele învățării, laptele harului și laptele conducerii”. Și vă cer, vă rog să îi deranjați pe păstori, să îi deranjați pe păstori, pe noi toți păstori, pentru ca să vă putem da laptele harului, al învățării și al conducerii. Să deranjați! Gândiți-vă la această imagine frumoasă a vițelului, cum o deranjează pe mama pentru ca să îi dea de mâncare.

Imitându-l pe Isus, fiecare păstor “uneori va sta în față pentru a indica drumul și a susține speranța poporului – păstorul trebuie să fie în față uneori – alteori va sta pur și simplu în mijlocul tuturor cu apropierea sa simplă și milostivă, iar în unele circumstanțe va trebui să mear-

gă în spatele poporului, pentru a-i ajuta pe cei care au rămas în urmă” (Exortația apostolică *Evangelii gaudium*, 31). Fie ca toți păstori să fie așa! Dar voi deranjați-i pe păstori, pentru ca să dea călăuze învățării și a harului.

În această duminică este Ziua Mondială de Rugăciune pentru Vocații. În Mesajul din acest an am amintit că “orice vocație cere în orice caz un exod din noi înșine pentru a centra propria existență pe Cristos și pe evanghelia Sa” (nr. 2). Pentru aceasta, chemarea de a-l urma pe Isus este în același timp entuziasmantă și angajantă. Pentru ca să se realizeze, este necesar mereu să se intre în profundă prietenie cu Domnul pentru a putea trăi din El și prin El. Să ne rugăm pentru ca și în acest timp, mulți tineri să audă glasul Domnului, care riscă mereu să fie sufocat de atâtea alte glasuri. Să ne rugăm pentru tineri: poate că aici în piață este vreunul care aude acest glas al Domnului care îl cheamă la Preoție; să ne rugăm pentru el, dacă este aici, și pentru toți tinerii care sunt chemați.

După *Regica Coeli*, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori,

Vă salut pe voi toți, familii, grupuri parohiale, asociații și pe fiecare credincios care provine din Italia și din atâtea țări, îndeosebi pe cei din Diecezele de Campo Grande și Dourados (Brazilia), din New York, din Las Palmas (Canarii) și pe studenții de la Miranda Do Corvo din Portugalia și pe tinerii de la școala “Inima Mariei”, din cartierul Alta Cordoba, Argentina. Salut comunitățile neocatecumenale care în aceste duminici din timpul Paștelui duc vestea lui Isus înviat în 100 de piețe din Roma și în multe orașe din lume. Domnul să vă dăruiască bucuria evangheliei! Și mergeți înainte, voi, care sunteți buni!

O binecuvântare specială pentru copiii și tinerii care au primit sau urmează să primească prima Împărtășanie și Mirul. Și pentru rudele și prietenii noilor preoți din Dieceza de Roma pe care i-am hirotonit astăzi dimineață. Salut Corpul Forestier al Statului, care organizează sărbătoarea națională a Rezervelor Naturale; și pe membrii “Muntelui Tânăr”, veniți la Roma pe Via Francigena; Rețeaua Italiană de Îngrijire de Sprijin în Oncologie, încurajând activitatea lor cu bolnavii și rudele; Protecția Civilă Viggii-Clivio; pe motocicliștii din San Marino și din Abruzzo.

Și astăzi vă invit să dedicăm o frumoasă amin-tire și o rugăciune tuturor mamelor. Să le salutăm pe mame! Încredințându-le mamei lui Isus s-o rugăm pe sfânta Fecioară Maria pentru mamele noastre și pentru toate mamele: “Bucură-te Marie...” Un mare salut mamelor: un mare salut! Duminică frumoasă tuturor! Poftă bună, la revedere!

Ioan al XXIII-lea și Ioan Paul al II-lea, Sfinți ai Bisericii Catolice

Au fost înscrși în rândul sfinților la 27 aprilie, în duminica Divinei Milostiviri, în urmă cu abia câteva zile. Papa Francisc a celebrat consacrarea în Piața Bazilicii San Pietro, în fața câtorva milioane de credincioși veniți acolo din toată lumea. Dacă avem în vedere milioanele de catolici și necatolici care au urmărit solemnitatea la televizor, știm că această consacrare a făcut înconjurul lumii.

Acești doi mari Pontifi au deschis noi orizonturi Bisericii de azi și au marcat istoria lumii. Papa Ioan al XXIII-lea a deschis Conciliul Ecumenic Vatican II, iar Papa Ioan Paul al II-lea a făcut să se clatine sistemul comunist și să cadă Cortina de Fier care despărțea artificial Europa.

Amândoi au fost bine cunoscuți și iubiți în timpul vieții lor. Dar și în România: Papa Ioan Paul al II-lea ne-a vizitat țara în 1999; vizita și persoana sa au fost raze de lumină necunoscute până atunci celor mai mulți de la noi. Ioan Paul al II-lea iubea România și Biserica Greco-Catolică pentru care se ruga în fiecare zi. Studenților greco-catolici de la Roma le spunea cu admirație că „sunt urmași de martiri, că românii sunt creștini de la începuturile Bisericii”.

Ioan al XXIII-lea (1881-1963), fiind numit în 1925 Vizitator Apostolic în Bulgaria, a fost de multe ori România, în 1930 a vizitat Mănăstirea ortodoxă de la Căldărușani. „Printr-o ironie a sorții, parcă, acest sfânt locaș avea să devină în 1949 lagăr pentru Episcopii greco-catolici și loc de consacrare, în clandestinitate, a episcopilor Tit-Liviu Chinezu și Ioan Cherteș” (Cristian Grigore, „Ioan al XXI-II-lea: Amintiri din patria fratelui Ieremia Valahul”, în „Actualitatea creștină”, publicație a Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București, anul XXV, nr.4/2014, p.16).

Papa cunoștea persecuția la care era supusă Biserica Catolică de la noi și nota în scrierile sale: „În România catolicii trec prin ceasul încercării, permis de Providență...”

Ioan Paul al II-lea i-a schițat un portret de neuitat: „De la Papa Ioan al XXIII-lea, rămâne în amintirea tuturor imaginea unui chip zâmbitor și a două brațe larg deschise către lumea întreagă. Câte persoane nu au rămas oare cucerite de simplitatea sa sufletească, îngemănată cu o vastă experiență în ceea ce privește oamenii și lucrurile! Noutatea pe care el adus-o nu privea atât doctrina, cât, mai degrabă, modul de a o prezenta; era nou stilul de a vorbi și de a acționa, era ceva nou valul de simpatie cu care el și-i apropia pe

oamenii simpli și pe cei puternici ai lumii” („A spus despre Papa Ioan al XXIII-lea”, în „Actualitatea creștină”, București, anul XXV, nr. 4/2014, p.12).

În 1944 a fost numit Nunțiu apostolic în Franța, unde, pentru calitățile sale, a fost prețuit și stimat în mediul diplomatic. Pentru bunătatea sufletului său, lumea întreagă i-a spus Papa cel Bun.

Ales Papă, știindu-i-se vârsta - avea 77 de ani -, s-a crezut că va fi un Papă de tranziție. Moștenirea unui Papă nou ales este întotdeauna grea, dar i-a făcut față. Papa Pius al XII-lea a condus Biserica până în pragul lumii moderne. De-acum trebuia gândit și lucrat pentru prezența Bisericii în această lume modernă - era o necesitate imediată. La trei luni după alegerea sa, la 25 ianuarie 1959, Ioan al XXIII-lea a anunțat deschiderea Conciliului Vatican II, deschidere inaugurată solemn la 11 octombrie 1962.

Papa Ioan Paul al II-lea (1920-2005) a avut unul dintre cele mai lungi pontificate - 26 de ani-, al treilea ca durată în istoria Papilor. Este greu să notăm numărul Enciclicilor, a Scrisorilor apostolice, a beatificărilor, canonizărilor, a audiențelor și a vizitelor făcute în țările lumii.

Jean-Claude Perisset, fost Nunțiu Apostolic în țara noastră, ne-a lăsat o imagine vie a Sfântului Părinte: „...mai răsună strigătul lansat în ziua inaugurării pontificatului său: <Să nu vă fie frică! Deschideți larg porțile în fața lui Cristos, în fața puterii sale mântuitoare... deschideți-i granițele statelor și sistemelor politice și economice, ale vastelor domenii ale culturii, civilizației și dezvoltării. Să nu vă fie frică!> Iar Biserica, spunea în continuare Papa Ioan Paul al II-lea, există pentru a predica vestea cea bună a iubirii profunde a lui Dumnezeu pentru oameni. Providența a făcut ca Ioan Paul al II-lea să treacă pragul în cel de al treilea mileniu creștin, dar nu singur, a trecut acel prag împreună cu Biserica și credincioșii săi.

Prin canonizarea Papei Ioan al XXIII-lea și a Papei Ioan Paul al II-lea în aceeași zi, 27 aprilie 2014, Dumnezeu ne-a dat doi sfinți a căror viață a fost contemporană cu a noastră. Credința și sfințenia este deci posibilă în lumea noastră. Trecând peste statutul lor special, drumul perfecțiunii creștine poate fi al nostru, al tuturor. Să încercăm! Și de-acum să ne rugăm acestor doi mari sfinți și să le cerem ocrotire și ajutor.

Otilia BĂLAȘ

Episcopul Anton Durcovici, Fericit al Bisericii Catolice din România 1888-1951

A venit la noi din localitatea Bad Deutsch - Altemburg (Austria), localitate cu credincioși care îi păstrează amintirea și, împreună cu Dieceza de Iași, se pregătesc pentru beatificarea, la 17 mai, a celui care este și al lor, Episcopului Martir Anton Durcovici.

Provenea dintr-o familie modestă-- tatăl, Francisc, a fost zidar, iar mama, Maria, casnică. Cum Francisc a murit tânăr, la 36 de ani, Maria a fost pusă în fața multor greutăți. Un ajutor nesperat a venit pentru mamă și cei doi copii din partea unei mătuși, care locuia la Iași, unde avea un restaurant. Acolo a lucrat un timp Maria ca să-și poată crește copiii.

La Iași cei doi frați au început Școala Primară a Parohiei Romano-Catolice; aici au învățat limba română.

Maria Durcovici s-a stabilit definitiv la București, unde copiii au urmat Școala Arhiepiscopală, „Sfântul Andrei”, condusă de „Frații Școlilor Creștine” -educația catolică a copiilor a fost cu deosebire în atenția mamei. Tot la București Anton a urmat Seminarul mic (liceul), la absolvirea căruia a fost trimis la Roma pentru continuarea studiilor.

A urmat Colegiul, „De Propaganda Fide”, reușind să stăpânească nu numai disciplinele de specialitate, dar, în paralel, și o vastă cultură. A vorbit curent mai multe limbi europene: româna, germana, franceza, italiana și maghiara. Prin statutul de viitor preot catolic, a cunoscut perfect latina.

S-a întors în țară cu două doctorate, în filozofie și teologie, și cu licența în drept canonic.

În 1910 a fost sfințit preot la Roma.

În țară a fost profesor de religie la Liceul „Sf. Iosif ” din București, rector la „Institutul Teologic Romano-Catolic” din Iași și a îndeplinit mai multe funcții în Arhiepiscopia de București.

La 5 aprilie 1948 a fost consacrat Episcop romano-catolic de Iași. În această calitate a desfășurat o muncă pastorală istovitoare pentru a întări credința în sufletele amenințate de ateism.

Arhiepiscopul romano-catolic de București, Alexandru Cisar, fiind înlăturat forțat din funcție, Sfântul Scaun îi încredințează Episcopului Durcovici conducerea Arhiepiscopiei de București.

La 26 iunie 1949 a fost arestat și până în momentul morții a trecut prin suferințe neînchipuite. În Închisoarea din Sighet, unde viața pământească i s-a sfârșit, ajunsese aproape un schelet. A încurajat însă pe deținuții din apropierea lui: „**Duceți crucea Mântuitorului care S-a răstignit pentru păcatele noastre, căci va veni și ziua Învierii**”, le spunea convingător. A fost izolat într-o celulă în frig și întu-

neric, fără mâncare și apă. Preoții din celulele vecine au auzit un timp cuvintele Episcopului, rostite în latină: „**Antonius, Episcopus! Orate pro me ut non deficiare: morior fame et siti, da mihi absoluti-onem, Antonius moribundus!** (Anton, Episcopul, rugați-vă pentru mine ca să nu cedez. Mor de foame și de sete... Dă-mi dezlegarea. Anton în agonie!).

În noaptea de 10 decembrie 1951 a murit și trupul i-a fost aruncat într-o groapă comună din „Cimitirul Săracilor”.

Papa Francisc a autorizat Congregația pentru Cauzele Sfinților să promulge decretul de recunoaștere a martiriului Episcopului Anton Durcovici. Beatificarea a avut loc, sâmbătă, 17 mai 2014, ora 11.00, la Iași, în cadrul Sfintei Liturghii oficiate de Cardinalul Angelo Amato.

„**Atotputernice Dumnezeuule, fă ca sfințenia vieții și tăria martiriului Episcopului Anton Durcovici să iradieze în inimile noastre.**”

O.B.

Comunicat de presă

Conferința Episcopilor din România

Participarea credincioșilor catolici la vot, apărarea familiei și a vieții, promovarea libertății și a drepturilor fundamentale ale omului, situația din Ucraina, pastorația romilor, învățământul confesional catolic au fost câteva dintre temele abordate de episcopii romano-catolici și greco-catolici din România în sesiunea plenară a Conferinței Episcopilor din România (CER). Lucrările au avut loc în zilele de 5-7 mai 2014 și au fost găzduite de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de Oradea.

Analizând situația educației din instituțiile catolice de învățământ, episcopii au constatat neaplicarea Legii Educației Naționale în ce privește învățământul preuniversitar vocațional de stat și confesional/particular și au adresat Ministerului Educației Naționale o Scrisoare deschisă. De asemenea, preocupați pentru viitorul societății românești și ținând cont de apropiatele alegeri pentru Parlamentul European, episcopii au semnat o Declarație comună, prin care îi îndeamnă pe credincioșii catolici și pe toți cei de bunăvoință din societate românească să-și exercite dreptul și responsabilitatea de a participa la vot și să sprijine prin actul lor la apărarea familiei și a vieții, promovarea libertății și a drepturilor fundamentale ale omului.

Episcopii au evaluat apoi activitatea Bisericii Catolice din România, atât pe plan pastoral și cât și social, și au votat numirea președintelui și a asistenților spirituali ai Acțiunii Catolice din România, și au re-

propus, pentru încă un mandat, candidatura actualului director național al Operelor Pontificale Misionare din România.

În perioada desfășurării lucrărilor sesiunii, episcopii au avut ocazia să participe și la două momente culturale: Spectacolul Gala Primăverii la Teatrul Regina Maria și lansarea mai multor cărți, dintre care două dedicate episcopului greco-catolic de Oradea Iuliu Hirțea (1914-1978), la Seminarul Greco-Catolic Sfinții Trei Ierarhi „Vasile Grigore și Ioan”, Oradea.

În dimineața zilei de 7 mai, episcopii catolici din România au celebrat împreună Sfânta Liturghie în Biserica Seminarului din Oradea, cu hramul „Sf. Gheorghe”. Ierarhii catolici au cerut binecuvântarea lui Dumnezeu asupra poporului român și au încredințat prezentul și viitorul României mijlocirii Papei Ioan Paul al II-lea, declarat recent sfânt și de la a cărui vizită istorică în țara noastră se împlinesc în aceste zile 15 ani.

La invitația Episcopiei Romano-Catolice de Iași, episcopii romano-catolici și greco-catolici din România și-au anunțat prezența la evenimentul beatificării episcopului martir Anton Durcovici, ce va avea loc sâmbătă, 17 mai 2014, la Iași.

Următoarea sesiune plenară a CER va avea loc în perioada 2-4 septembrie 2014, la Timișoara.

Secretar general
Pr. Eduard Mihai COȘA

DECLARAȚIA

Conferinței Episcopilor din România referitoare la alegerile europarlamentare din 2014

Noi, Episcopii catolici de ambele rituri din România, reuniți la Oradea, în sesiunea de primăvară, între 5-7 mai, îi îndemnăm pe toți oamenii de bunăvoință, și în special pe catolici, să-și exercite dreptul și responsabilitatea de a participa la vot, la alegerile pentru Parlamentul European, din 25 mai 2014.

Creștinii au datoria morală de a se implica activ în păstrarea și promovarea valorilor conforme cu învățătura Sfintei Scripturi și a Bisericii. Îi încurajăm, aşadar, în mod deosebit pe tineri, care sunt viitorul societății și al Bisericii, să participe la dezbaterile din societate și la vot. Amintim, totodată, că este dreptul fundamental și democratic al cetățenilor României de a acorda propriul vot în ziua alegerilor acelor candidați care promovează și susțin valorile Bisericii.

Unind glasul nostru cu cel al episcopilor catolici din țările membre ale Uniunii Europene (UE), îi îndemnăm pe candidații la alegerile europarlamentare să se angajeze, prin politici complete și eficiente, pentru susținerea, promovarea și apărarea valorilor morale și creștine care au plămădit Europa, în particular ale societății românești.

De asemenea, îi încurajăm pe toți credincioșii să acorde propriul vot acelor candidați care au în program:

- susținerea tinerilor, a persoanelor cu dezabilități, a celor săraci, a vârstnicilor, promovarea culturii vieții, a familiei și demnitatea ei, ocrotirea întregii creații a lui Dumnezeu;

- promovarea unității în cadrul UE și susținerea, fără echivoc, a principiului subsidiarității, ducând în Parlamentul European valorile creștine, tradiționale românești și binele comun;

- promovarea libertății religioase ca trăsătură fundamentală a unei societăți tolerante și deschise și susținerea dreptului fiecăruia de a-și manifesta credința în public; apărarea emigranților precum și libera circulație a cetățenilor în UE.

Mesajul Bisericii este unul de speranță. Convingerea noastră este, aşadar, aceea că proiectul European este inspirat de o imagine nobilă a omenirii și poate modela viitorul Europei.

Haruri și binecuvântări tuturor!

În numele episcopilor catolici din România,

**Arhiepiscop Mitropolit de București,
Președintele Conferinței Episcopilor Catolici
din România**

† ÎPS Ioan ROBU

Întâlnirea inspectorilor eparhiali de religie

La invitația Preasfinției Sale Virgil Bercea a avut loc, în ziua de 24 aprilie a.c. la Oradea, întâlnirea responsabililor eparhiali cu învățământul catolic din Biserica Română Unită cu Roma Greco-Catolică din România. Întrunirea s-a desfășurat în sala de consiliu a Facultății de Teologie Greco-Catolică a Departamentului din Oradea al UBB Cluj Napoca. Au participat reprezentanți ai Eparhiilor de Cluj-Gherla, Oradea și

ai Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Făgăraș, respectiv din Blaj și București.

După cuvântul de bun-venit adresat participanților, Preasfinția Sa Virgil Bercea a subliniat importanța predării religiei în școlile greco-catolice dar și în școlile de stat, precum și a catehezei în parohii pentru copii și tineri, dar și pentru diferitele categorii de adulți.

Fiecare participant a prezentat apoi, situația învățământului catolic în școlile din eparhia sa, punând în evidență atât aspectele pozitive, cât și dificultățile cu care se confruntă profesorii de religie în școli și preoții în parohiile lor. S-au făcut propuneri pentru îmbunătățirea procesului educativ religios, începând prin organizarea de cursuri de formare și consfătuiri periodice pentru profesorii de religie, promovarea implicării profesorilor de religie în diferitele asociații catolice, organizarea de tabere interjudețene tematice pentru copii și tineri.

Această întâlnire reprezintă începutul unei serii de întâlniri cu responsabili învățământului religios și ai catehezei la nivelul Bisericii Greco-Catolice din România, menite să aducă îmbunătățiri în ceea ce privește predarea religiei greco-catolice în școli dar și a uniformizării modului în care se realizează cateheza în biserica noastră.

Biroul de presă

Hirotonire de preot în Catedrala Sfântul Nicolae din Oradea

În cadrul Sfintei Liturghii arhieresti de duminică, 4 mai 2014, prin punerea mâinilor Preasfinției Sale Virgil Bercea a fost hirotonit un nou lucrător în Via Domnului, părintele Olivian Filip.

Pr. Olivian s-a născut în 29 mai 1982, a făcut Seminarul la Universitatea „Santa Croce” din Roma în perioada 2007 – 2012, fiind hirotonit în 25 mai 2013 în Biserica Colegiului „Pio Romeno” din Roma. În prezent părintele își face studiile de licență în Patristică la Universitatea „Augustinianum” din Roma.

La acest eveniment important din viața noului preot au fost prezenți familia sa, colegi de la Colegiul „Pio Romeno” împreună cu Pr. Gabriel Buboii, rectorul colegiului și alți colegi și prieteni de-ai părintelui, de la Roma și din alte țări. Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de corul Bisericii Greco Catolice din Sișghet, din care părintele Olivian a făcut parte.

Dorim noului părinte haruri de la Domnul în noua sa misiune spre mântuirea credincioșilor.

Biroul de presă

Comunicat de presă

Sinodul Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică

În perioada 7-9 mai 2014, la Sediul Episcopiei Greco-Catolice Române din Oradea s-au desfășurat lucrările sesiunii ordinare de primăvară ale Sinodului Episcopilor Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică.

La lucrările sinodale, desfășurate sub președinția Preafericitului Cardinal Lucian, Arhiepiscop Major, au participat toți Episcopii greco-catolici din România, absentând, în mod motivat, Preasfinția Sa John Michael Botean, Episcop Eparhial de Canton – Ohio (SUA).

Printre temele dezbătute de Părinții sinodali, pot fi amintite: probleme juridice și canonice, chestiuni administrative, definirea unor amendamente de interes general, aspecte pastorale și liturgice, procesul de beatificare al Episcopilor greco-catolici morți în faimă de martiri sub regimul comunist, propunerile formulate de Comisia Sinodală pentru redactarea

Dreptului Particular, precum și chestiuni legate de prezența comunităților greco-catolice române în diaspora.

În după-masa zilei de joi 8 mai 2014, Episcopii sinodali au participat la o manifestare culturală cu prilejul împlinirii a 230 de ani de la deschiderea primei școli românești la Oradea.

Următoarea sesiune sinodală ordinară va fi celebrată în intervalul 27-29 octombrie 2014 la Blaj, sediul Arhiepiscopului Major.

Sinodul Episcopilor îi reunește pe toți Episcopii Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, din România și din afara granițelor țării, reunindu-se în sesiune ordinară de două ori pe an, primăvara și toamnă.

Notar

Pr. Cristian CRIȘAN

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2014**IUNIE**

Universală: Pentru ca șomerii să obțină sprijinul și locul de muncă de care au nevoie pentru a trăi cu demnitate.

Pentru evanghelizare: Pentru ca Europa să regăsească rădăcinile sale creștine prin mărturia de credință a credincioșilor.

”Familia Coposu - între istorie și memorie”

- O carte semnată de Marin Pop -

La editura „Caiete Silvane din Zalău” a apărut în acest an jubiliar (100 de ani de la nașterea seniorului, cum i-a spus Petre Țuțea), o carte consacrată marelui om politic și familiei acestuia. A fost elaborată de Marin Pop, un harnic truditor în evocarea Partidului Național și Partidului Național Țărănesc și care anterior a elaborat multe studii despre consăteanul său, Coposu. Această monografie, de 464 de pagini, ne permite să-l cunoaștem pe cel mai important om politic din jumătatea secolului XX și unul din cei mai însemnați din toate timpurile ai istoriei României.

A fost o muncă sisifică să consulte și să descifreze conținutul și semnificația a zeci de mii de pagini din dosarele informative „dedicate” lui Coposu, ce se găsesc în arhiva CNSAS, dar autorul, muzeograf la Muzeul de Istorie al județului Sălaj, a mai citit sute și sute de file din Arhivele Naționale din Cluj și Zalău, apoi multe periodice și, în plus, a solicitat interviuri cu persoanele care l-au cunoscut pe Corneliu Coposu și familia lui. Cele mai importante evocări sunt cele ale surorilor Flavia Coposu, căsătorită Bălescu, și Rodica Coposu, ambele trăind în București. Util ar fi fost pentru autor să facă trimitere în carte și la corespondența lui Corneliu Coposu, din care o parte a fost tipărită. Nu mai puțin, documentarea cărții este copleșitoare, aceasta fiind selectată cu discernământ. Din această cauză, i se spune doctorului Marin Pop că este cel mai mare specialist din România în Coposu. Pentru strădaniile

depușe și rezultatele obținute în urma investigațiilor făcute, volumul merită o difuzare cât mai largă pentru a fi cunoscut de cât mai mulți cititori. De aceea, ar trebui să se organizeze manifestări în care să fie prezentată monografia, măcar în centrele universitare tradiționale, București, Cluj, Iași, Timișoara. Această acțiune este un comandament atât pentru editură, cât și pentru autor. Cartea nu trebuie să treacă în anonimat și rutină.

Puiu, cum îi spuneau prietenii lui Corneliu, a fost cel mai ilustru membru al familiei Coposu. A avut ca ascendenți șapte preoți pe linie maternă și alți trei pe linie paternă, toți de religie greco-catolică. În privința Bisericii Române Unite și a rolului ei în istoria Transilvaniei, mă delimitez de academicianul Ioan Aurel Pop, un istoric de altfel excelent. Unirea din 1700 nu a dus la emanciparea țăranilor români de iobăgie, dar de la început i-a ridicat spiritual pe conaționali noștri din Ardeal, îndreptându-i cu fața spre vest. Unirea cu Roma a fost prima integrare relevantă a românilor în spațiul european. Viața familiei Coposu este un exemplu semnificativ pentru ceea ce afirm. Revenind la cartea prezentată, despre aceasta scriu în dublă ipostază. L-am cunoscut pe Coposu și despre aceste întâlniri am scris în mai multe rânduri, și apoi, deși nu sunt specialist, sunt sălăjean, și unul iubitor de istorie, fiind originar din Bădăcin. Profesorul universitar Vasile Țărău consemnează în prefața cărții că stilul lui Marin Pop este „pe alocuri baroc”, dar scoate în evidență virtuțile acestuia.

(continuare în pag. 11)

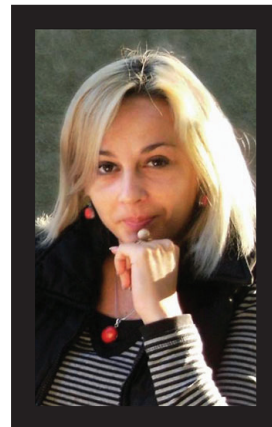

A trecut la cele veșnice

După o îndelungată suferință, în dimineața zilei de 20 aprilie 2014, la vârsta de doar 32 de ani, a trecut la cele veșnice doamna Pop Elena Petruța, soția părintelui Pop Cătălin, preot în parohia San Donà di Piave, Provincia Veneția, Italia.

Slujba înmormântării a avut loc la Capela Frențiu a Cimitirului Rulikowski din Oradea, marți, 29.04.2014

Biroul de presă

(urmare din pag. 10)

Monografia este deosebit de utilă și pentru că, pe lângă informațiile oferite despre personajele oferite, înfățișează cu competență și viața politică în decursul a două secole de istorie în care a activat familia Coposu. Este vorba de Imperiul Austro-Ungar, de dramatismul întâmplărilor din anul 1919 pentru protopopul Valentin Coposu, pe care cedarea Ardealului din 1940 l-a alungat în județul Alba, unde a încetat din viață. A urmat perioada României Mari, puțin peste 20 de ani, una, în general, normală, până la instaurarea dictaturii regale și perioada postbelică, când Corneliu Coposu a avut un rol important în structurile și acțiunile PNC, atunci cel mai important partid al țării. După aceea a urmat cumplita perioadă a universului carceral, cea mai grea fiind aceea petrecută la penitenciarul de la Râmnicu-Sărat. După ieșirea din pușcărie, Coposu a fost trimis în domiciliu obligatoriu în comuna Rubla, județul Brăila. Punerea în libertate i-a adus o grea încercare, prin pierderea soției, Arlette. Au fost împreună numai cinci ani, din cauza anilor de gulag pe care i-au îndurat, atât soțul, cât și soția.

Cartea dr. Marin Pop nu numai infirmă cu probe certe calomniile că omul politic a fost informatorul Securității, ci demonstrează convingător că, în pofida anchetelor repetate, perchezițiilor domiciliare, atenționărilor și intimidărilor de către organele de represiune, acesta și-a păstrat constant verticalitatea. În aceste condiții, în 1987, cu prilejul vizitei lui Jean-Marie Doyer, vicepreședintele Uniunii Europene la București, Corneliu Coposu, în numele PNT, aderă la Internaționala Creștin-Democrată. Apropos de urmărirea lui Coposu, care altfel era prudent, deși a fost atenționat de prieteni, nu a acceptat niciodată că este ascultat, deși locuința lui de pe strada Mămulari din București era infestată cu tehnică de ascultare a convorbirilor.

După ce a ieșit din temniță, a lucrat pe un șantier de construcții, de unde, la un moment dat, a fost dat afară, dar a fost reprimat în serviciu, la intervențiile lui Alexandru Ivăsiuc, cu care Coposu s-a aflat în domiciliu obligatoriu. La Rubla, scriitorul „Păsărilor” a dat note informative despre Coposu. După cum se vede,

nici informatorii nu pot fi judecați exclusiv în negru, deoarece ulterior l-a ajutat. Coposu a fost pensionat, având la încetarea activității un salariu tarifar mai mic de 2800 de lei. Acesta a fost omul pe care nevolnicii de prin anul 1990 îl acuzau că nu a mâncat salam cu soia și că dorește să-și recupereze moșiile pe care nu le-a avut niciodată. Aș mai vrea să subliniez un aspect ce rezultă cu prisosință din carte: cel evocat, la serviciu, lucra enorm de mult, până la 14 ore pe zi, iar câteodată leșina de oboseală. Prin această trăsătură s-a manifestat stăruința și seriozitatea în tot ceea ce întreprindea ardelenilor, de altfel o caracteristică și a tuturor surorilor lui. Viața grea dusă nu l-a împiedicat ca, în același timp, să acționeze, păstrând vie flacăra speranței la prieteni și colegii de partid.

Mulți au scris despre Coposu, dar nicăieri efortul de investigație nu a fost mai amplu dezvoltat, cu deosebită acribie, iar rezultatele obținute sunt pe măsura muncii depuse. Este păcat că, „președintele moral al țării”, sintagmă frecvent reluată de domnul Marin Pop, spre deosebire de Iuliu Maniu, nu a reușit să lase urmași. Și acum, câteva observații și sesizarea unor inadvertențe care vor putea fi amendate cu prilejul unei viitoare ediții.

Astfel, chiar dacă așa figura în documentele de la Securitate, numele președintelui Franței era Georges Pompidou, și nu Pampidu, cum este reproduș în carte. Apoi, indicele de nume este evident incomplet. Mai sunt și alte inadvertențe, dar acestea nu sunt semnificative pentru o carte pe care o semnalează Academiei Române pentru a fi premiată. N-ar fi rău și dacă ar fi tradusă într-o limbă străină de circulație universală, deoarece Coposu a fost unul din cei mai mari lideri ai democrației creștin-europene, mărturie în acest sens fiind și aprecierile doamnei Margaret Thatcher. Monografia familiei Coposu este o izbândă a istoriografiei românești, pentru care Marin Popa, Editura Caietele Silvanne, și toți cei care i-au fost de ajutor autorului, merită întreaga grație.

Adrian MAN, www.gazetadecluj.ro

Lansare de cărți și rugăciune de seară

În prezența Preafericirii Sale, Cardinalul Lucian Mureșan, a ÎPS Francisco Javier Lozano, Nunțitul Apostolic în România și Republica Moldova, a ÎPS Ioan Robu, președintele Conferinței Episcopilor Catolici din România (CER) și în prezența întregului episcopat catolic din România aflat la Oradea pentru întrunirea de primăvară a CER, în Aula Magna a Seminarului Sfinții Trei Ierarhi „Vasile, Grigore și Ioan” din Oradea, joi 7 mai 2014, s-a desfășurat un eveniment cultural și spiritual deosebit. Este vorba de lansarea următoarelor cărți:

- **Marin Pop**, *Monografia familiei Coposu* – prezentată de prof. univ. dr. Mihai Drecin, de dl. Daniel Săuca (directorul Centrului de cultură și artă al Jud. Sălaj) și de prof. Marin Pop;

- **Alexandru Constantin Chituță**, *Pictorul Octavian Smigelschi între uitare, redescoperire și restituire* – prezentată de Alexandru Constantin Chituță;

- **Silviu Sana**, *Rezistentul. Episcopul dr. Iuliu Hirtea în dosarele Securității (1947-1979)* – prezentată de prof. univ. dr. Blaga Mihoc;

- **PS Iuliu Hirtea**, *Rorate Caeli. Picurați, ceruri, rouă...* – prezentată de criticul literar Ioan Moldovan, directorul Revistei Familia.

Întreaga Biserică Greco-Catolică se bucură de acest eveniment datorită subiectului cărților lansate care pune în lumină istoria Bisericii Române Unite cu Roma, atât prin artă cât și prin diferite personalități.

Deosebitul eveniment a fost organizat de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică de Oradea în colaborare cu Departamentul Oradea al Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității Babeș-Bolyai Cluj Napoca și este ocazionat de aniversarea centenarului de la nașterea Episcopului Iuliu Hirtea, fost episcop de Oradea în perioada 1949-1978, și de la nașterea lui Corneliu Coposu, precum și

de a aniversarea a 230 de ani de la înființarea primei școli românești în Oradea – azi Liceul Teologic Greco-Catolic „Iuliu Maniu”. În același timp, în aceste zile se aniversează 15 ani de la vizita istorică a Sfântului Ioan Paul al II-lea în România.

Momentul final a culminat cu celebrarea Paraclisului Maicii Domnului în fața grotii din curtea seminarului, la care au participat peste 200 de credincioși, rugăciunea fiind condusă de studenții seminariști.

Cu această ocazie este de menționat faptul că au început rugăciunile la grotă Sfintei Fecioare Maria din curtea seminarului specifice lunii mai, programate în zilele de marți și vineri, la care sunt invitați să participe toți credincioșii.

Se cuvine a se aduce mulțumiri organizatorilor și în mod special autorilor pentru munca și aportul lor la îmbogățirea și conturarea tezaurului veșnic, clădit în mod special de martirii și credincioșii acestei biserici.

Vlad HIRIȘ

Foto: www.ebithoreanu.ro

Foto: www.ebithoreanu.ro

Prima Împărtășanie Solemnă

Duminică, 27 aprilie 2014, 23 de copii de la Liceul „Don Orione”, printre care 21 din clasa a II-a, unul din clasa a III-a și unul din clasa a V-a, au primit Prima Sfântă Împărtășanie în Parohia „Dumini-ca tuturor Sfinților”.

Copiii au fost pregătiți pentru acest moment al primirii lui Isus, rămas cu noi în Sfânta Taină a Euharistiei, în trupul și sufletul lor curat, de către Părintele Mihai Fechetă, paroh și responsabil-coordonator al Liceului și de Fratele Cătălin, împreună cu doamnele: Ileana Silaghi – învățătoare, și Nicoleta Arendaș – profesor de religie și educație muzicală.

Bunul Dumnezeu ne-a binecuvântat duminică cu o dimineață însoțită și caldă, astfel copiii, îmbrăcați în haine de sărbătoare, au pornit în procesiune din curtea Liceului până la Biserică însoțiți de preoți, ministranți, propriile familii, profesori și colegi de școală, invitați și credincioși.

A urmat celebrarea Sfintei Liturghii, la care a participat în mod activ întreaga comunitate prezentă, iar copiii, ajutați de animatorii Oratoriului „Sfântul Luigi Orione” au adus laudă Celui înviat, ce a venit în sufletul lor, prin cântece și rugăciune.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de Părintele Florian Gui, vicar general al Eparhiei de Oradea, călugăr în Congregația „Don Orione” și profesor de religie la Liceul „Don Orione”. Părintele a amintit că este o zi deosebită, când întreaga Biserică este în sărbătoare. În primul rând pentru că în această zi, în Bazilica Sfântul Petru, în Vatican, are loc canonizarea a doi papi, Ioan al XXIII-lea și Ioan Paul al II-lea, care au promovat simplitatea și dialogul între creștini. Dar pentru comunitatea noastră este de asemenea o sărbătoare importantă: 23 de copii au făcut Prima Spovadă și Împărtășanie Solemnă. Părintele a mai amintit de asemenea importanța păcii în lume, după cum ne arată însuși Isus. Într-adevăr primele cuvinte ale lui Isus cel înviat sunt: „Pace vouă!” (In 20,19). Adresându-se copiilor a subliniat importanța ascultării de părinți și educatori dar mai ales frumusețea iertării, îndemnându-i să folosească cât mai des „iartă-mă”, față de părinți, bunici, colegi dar mai ales față de Dumnezeu, prin taina Sfintei Spovezi. Le-a cerut părinților și bunicilor să fie model și exemplu pentru copiii lor în tot ceea ce fac.

După Sfânta Liturghie, Pr. Florian a adus mulțumiri tuturor celor care au contribuit la pregătirea acestui moment: copiilor în primul rând, părinților, educatorilor, profesoarelor de religie și preoților colaboratori. A

mulțumit lui Dumnezeu și pentru darul fratelui Gabriel, sosit în comunitatea noastră miercuri, 23 aprilie.

De asemenea, Pr. Mihai a înmănat fiecărui copil o diplomă: „Amintire de la Prima Spovadă și Împărtășanie Solemnă”, precum și câteva cărți de rugăciune și cateheză.

Toată comunitatea prezentă a continuat acest moment deosebit participând la o agapă frățească, în sala de festivități a Liceului, oferită prin grija familiilor și a Congregației „Don Orione”. Totul a fost sub o trăire profundă și cu multe emoții.

Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru acest timp de har revărsat peste comunitatea noastră. Ne rugăm pentru acești „îngerăși” ca să fie mereu uniți cu Isus, iar cei mari, părinți și educatorii să fie mereu exemple și modele vii de mărturisire a lui Cristos în lume.

Comunitatea „Don Orione” Oradea

230 de ani de învățământ românesc greco-catolic în Oradea

În Sala Mare a Primăriei Municipiului Oradea s-a desfășurat aniversarea a 230 de ani de la înființarea primei școli românești în Oradea, azi Liceul Greco-Catolic *Iuliu Maniu*. Evenimentul a avut loc joi, 8 mai 2014 de la orele 16.30 și s-a bucurat de prezența episcopilor greco-catolici aflați la Oradea pentru întrunirea Sinodului Bisericii Române Unite cu Roma Greco-Catolică: PS Alexandru Mesian, episcop eparhial de Lugoj, PS Florentin Crihălmeanu, episcop eparhial de Cluj-Gherla, PS Vasile Bizău, episcop eparhial de Maramureș, PS Mihai Frățilă, episcop auxiliar al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Făgăraș, cu sediul la București, PS Claudiu Pop, episcopul Curiei Arhiepiscopale Majore de la Blaj și PS Virgil Bercea, episcop eparhial de Oradea.

Prefectul județului Bihor, Claudiu Pop și-a exprimat aprecierea și mulțumirea față de Biserica Greco-Catolică, pentru care învățământul reprezintă una din prioritățile sale.

Prorectorul Universității din Oradea, prof. univ. dr. Sorin Șipoș a trecut în evidență momentele cele mai importante din istoria primei școli pentru români din Oradea, cea la care – pe atunci – se pregăteau cei care urmau a fi dascăli în școlile din Bihor și nu numai.

“230 de ani înseamnă istorie și înseamnă tradiție pentru învățământul orădean, pentru învățământul pedagogic. În 1784-1785 începe funcționarea sistematică recunoscută de guvern a Școlii Normale Române Greco-Catolice Unite de învățători. Tradiția înseamnă o sumă de valori, o experiență comunitară, în mijlocul căreia ne naștem și de la care plecăm, chiar atunci când inovăm. Putem lega tradiția de educație, de cre-

dință, de cultură și tehnică, de toate domeniile vieții, de noi înșine, care, astfel, trebuie să devenim responsabili pentru valorile pe care le creăm și le transmitem celor care ne vor urma” spunea inspectorul școlar general al județului Bihor, prof. Daniel Negrean, care a acordat o diplomă aniversară Liceului Greco-Catolic *Iuliu Maniu*, în semn de apreciere pentru aportul ce l-a adus și continuă să și-l aducă în învățământul orădean.

Pe lângă oficialitățile locale și județene au mai participat reprezentanți ai diferitelor inspectorate din județul Bihor, directori de școli orădene, preoți și profesori împreună cu un grup de elevi de la Liceul Greco-Catolic *Iuliu Maniu*.

PS Virgil Bercea a mulțumit la final actualului director al școlii, prof. Andrei Aurelian Cristea, tuturor oficialităților, inspectorilor și profesorilor și elevilor prezenți la acest eveniment.

Biroul de presă

Cuvântul inspectorului general al ISJ Bihor

230 de ani înseamnă istorie și înseamnă tradiție pentru învățământul orădean, pentru învățământul pedagogic. În 1784-1785 începe funcționarea sistematică recunoscută de guvern a Școlii Normale Române Greco-Catolice Unite de învățători. Tradiția înseamnă o sumă de valori, o experiență comunitară, în mijlocul căreia ne naștem și de la care plecăm, chiar atunci când inovăm. Putem lega tradiția de educație, de credință, de cultură și tehnică, de toate domeniile vieții, de noi înșine, care, astfel, trebuie să devenim responsabili pentru valorile pe care le creăm și le transmitem celor care ne vor urma. Școlile românești confesionale din Transilvania au avut, la început de secol al XVIII-lea, responsabilitatea supraviețuirii națiunii române, a viitorului său. Prin ele, românii transilvăneni, chiar dacă făceau eforturi deosebite, spre a le susține, aveau speranța viitorului națiunii. Prin unirea cu Roma a Bisericii Române din Transilvania, românii de aici au avut acces la cultura și

școlile apusene, iar preoții lor au fost educați la Roma, în limba latină, și nu la Țarigrad, în limba slavonă. Episcopul greco-catolic Inochentie Micu, o personalitate emblematică pentru întreaga noastră națiune, a luptat până la moarte pentru drepturile tuturor românilor din Transilvania, indiferent de confesiune. Prin studiile făcute la Roma și prin accesul la cultura latină, dascălii români greco-catolici au avut revelația originilor noastre latine, origini pe care le-au dovedit în multe studii și lucrări de specialitate. Astfel ia naștere “Școala Ardeleană”, lumina care provoacă deșteptarea conștiinței naționale la români. Școala Ardeleană a definit conștiința națională română: originea - daco-romană, limba - de origine latină, alfabetul - latin, numele - Român, tricolorul - cele trei provincii românești. Fruntași ai acestei Școli ca: Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Petru Maior, au fost, cu toții, greco-catolici. Nimeni până la acești

(continuare în pag. 15)

(urmare din pag. 14)

mari dascăli ai Școlii Ardelene nu a evidențiat atât de clar originea noastră latină. Si nimeni nu ne-a identificat atât de bine ca popor. De aceea, poporul român nu trebuie să uite și nici să minimalizeze rolul fundamental jucat de greco-catolicism în istoria României. La începutul secolului al XIX-lea, Gheorghe Lazăr și Gheorghe Asachi, puternic influențați de Școala Ardeleană, au înființat primele școli publice românești de învățământ sistematic în Muntenia, respectiv în Moldova, cu profesori formați la Școala Ardeleană. Este demn de remarcat că învățământul românesc din Principate s-a dezvoltat mai târziu, cu contribuția profesorilor formați în spiritul Școlii Ardelene. Greco-catolicismul a dat României o listă impresionantă de personalități culturale și religioase: Inochentie Micu, Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Petru Maior, Gh. Barițiu, Timotei Cipariu, Andrei Mureșanu, Ioan Rațiu, Gh. Pop de Băsești, Vasile Lucaciu, George Coșbuc, Liviu Rebreanu, Ion Agârbiceanu, Iuliu Maniu, Iuliu Hossu, Corneliu Coposu. Ion C. Brătianu (1821-1891) marele nostru om de Stat, de mai multe ori prim-ministru, participant la Revoluția din Țara Românească în 1848, declara în Parlamentul Romaniei, la 4 Decembrie 1881: „Și trebuie să știți că descoperirea noastră națională ne-a venit de dincolo, de peste Carpați, prin acei români care au fost trimiși la Roma, unde au învățat să fie români!” Nicolae Iorga:

„...Nu de aici putea să vie acea lumină de care aveam noi nevoie pentru a căpăta conștiința despre noi și a ne ridica din umilință... Nota rațională a început să se facă auzită când spiritul cel nou a pătruns biruitor și aici, acel spirit nou pe care-l predicaseră întâia oară «ereticii» de peste munți.” (Istoria Literaturii Române în sec. XVIII, 1901). Biserica românească ortodoxă, alături de cea greco-catolică, și-a luat și ea sarcina de a organiza și îndruma învățământul românesc din Transilvania. Astfel, la începutul ultimului deceniu al secolului al 19-lea, funcționau „3083 de școli primare, patru școli civile, cinci școli secundare, șapte școli normale (preparandii pentru învățători) și șapte seminarii pentru preoți.” Liceul Teologic Greco-Catolic „Iuliu Maniu” este școala a cărei misiune se înscrie între tradiție, actualitate și perspective. Cu o moștenire atât de valoroasă, se obligă să promoveze o educație de calitate, care să facă cinste înaintașilor și care, la rândul ei, să devină istorie. Inspectoratul Școlar Județean Bihor urează personalului didactic și nedidactic, elevilor, conducerii Liceului „La mulți ani”, cu satisfacții profesionale și responsabilitate asumată!

**Inspector Școlar General
Prof. Daniel NEGREAN**

Ioan MĂGHERUȘAN

UNGHEREA BOLNAVILOR, MÂNTUIRE ȘI ALINARE

„Prin ungerea sacramentală a bolnavilor, îndeplinită de sacerdot cu rugăciunea, credincioșii creștini aflați în boală gravă și căiți din inimă primesc harul prin care, întăriți cu speranța răsplății veșnice și dezlegați de păcate, devin dispuși la îndreptarea vieții și sunt ajutați să treacă peste boală sau să o suporte cu răbdare”. (1)

Ungerea bolnavilor și îngrijirea lor pastorală este sacramentul prin care creștinul primește ungerea cu untdelemn sfințit și prin rugăciunea preotului dobândește harul Spiritului Sfânt pentru mântuirea sufletului și alinarea sau vindecarea suferințelor cauzate de boală ori bătrânețe. Biserica, prin acest sacrament, încredințează pe bolnavi lui Isus răstignit și înviat și îi îndeamnă a se asocia de bună voie pătimirii și morții Sale spre binele Poporului lui Dumnezeu. „Boala și suferința s-au aflat întotdeauna printre problemele cele mai grave care încearcă viața omului. Prin boală, omul face experiența propriei neputințe, a limitelor și a condițiilor sale muritoare. Orice boală ne poate face să întrezărim moartea”. (2)

Prin boală se poate ajunge la disperare sau la închiderea omului în sine. Bolnavul apăsător de neliniște poate să cadă într-o deprimare sufletească și supus ispitelor poate să-și piardă credința, sau să se revolte împotriva lui Dumnezeu. Însă, raportate la patimile mântuitoare a lui Isus, boala și suferința pot fi acceptate și să conducă la consolidarea spirituală a persoanei; o pot ajuta să pună mai presus de viața pământească, care oricum e trecătoare, mântuirea sufletului și fericirea veșnică. Boala privită astfel, orientează persoana să caute pe Dumnezeu și să afle în suferință mijlocul eficient de a se întoarce la El. Boala devine cale de convertire, iar iertarea lui Dumnezeu este începutul vindecării sufletului și a trupului. Ungerea bolnavilor și Pocăința sunt sacramentele de vindecare.

Isus a compătimit pe bolnavi și a vindecat multe suferințe: „*aduceau la El pe toți cei ce se aflau în suferințe, fiind cuprinși de multe feluri de boli și de chinuri, pe demonizați, pe lunatici, pe slăbănogi, și El îi vindeca*” (Mt. 4,24). Însă, Isus nu are numai puterea de a vindeca bolile și suferințele trupesti, ci și de a ierta păcatele: „*să știți că putere are Fiul Omului pe pământ de a ierta păcatele*” (Mt. 9,6). Isus a luat chipul omului pentru vindecarea completă a acestuia, atât a rănilor sufletești, cât și a suferințelor trupesti, care primesc valoare mântuitoare.

Compasiunea lui Isus față de cei bolnavi este atât de profundă încât El însuși ajunge să se identifice cu ei: „*bolnav am fost și M-ați cercetat*” (Mt. 25,36). De aceea Isus îi întărește pe credincioșii Săi care suferă de boală cu ajutorul cel mai puternic și mai eficient, care este Sacramentul Ungerii și cere bolnavilor să nu se teamă, ci să creadă pentru că prin credință pot fi mântuiți și vindecați.

Mulțimile căutau să se «atingă» de Isus fiindcă: „*putere ieșea din El și-i vindeca pe toți*” (Lc. 6,19). Prin sacramentele creștine Isus continuă să ne atingă și să ne vindece. Isus nu numai că se lasă atins de cei bolnavi, dar ia asupra Sa până și durerea și neputința lor: „*neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat*” (Mt. 8,17).

„Însă El nu l-a vindecat pe toți bolnavii. Vindecările Sale erau semne ale venirii Împărăției lui Dumnezeu. Ele vesteau o vindecare mai radicală: victoria asupra păcatului și a morții prin Paștele Său. Pe Cruce, Cristos a luat asupra Sa toată greutatea răului și a ridicat «păcatul lumii» (In. 1,29), boala nefiind decât o consecință a acestuia. Prin pătimirea și moartea Sa pe Cruce, Cristos a dat un nou sens suferinței: de acum, ea ne poate face asemenea chipului Său și ne poate uni cu pătimirea Sa răscumpărătoare”. (3)

Apostolii lui Isus, fiind chemați să-și ia crucea și să-I urmeze, devin părtași vrednici ai misiunii de compătimit și de vindecare a bolnavilor și suferinzilor. Ei propovăduiau Pocăința „*și scoteau mulți demoni și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și-i vindecau*” (Mc. 6,13). Cu toate acestea nici rugăciunile cele mai puternice nu obțin vindecarea tuturor bolnavilor pentru că suferințele noastre pot avea menirea să împlinescă în trupul nostru „*lipsurile și necazurile lui Cristos pentru trupul Lui*” (Cl.1,24), care este Biserica. Deci, noi trebuie să primim cu bucurie suferințele pentru binele Bisericii. Suferind pentru Biserică, ne unim cu Patima mântuitoare a lui Cristos, cu Crucea Sa.

Apostolii și prin ei Biserica, au primit misiunea de la Cristos de a „*tămădui pe cei neputincioși*” (Mt.10,8). Isus, medicul sufletelor și al trupurilor, lucrează prin sacramente și se manifestă în mod deosebit în Divina Euharistie, sacramentul unității creștine. Bolnavul este îndemnat să cheme preoții Bisericii „*să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va ridica, și de a făcut păcate, se vor ierta lui*” (Ic. 5,14-15). Sacramentul Ungerii bolnavilor include rugăciunea: „Prin această Ungere sfântă și prin mila Sa prea îndurătoare să te ajute Domnul cu harul Spiritului Sfânt, pentru ca, iertându-ți păcatele, să te mântuiască și să te aline”. (4)

Iertarea păcatelor este marea alinare, care se poate aduce celor aflați în suferință, iar Biserica celebrând Divina Liturghie, nu omite a se ruga pentru bolnavi ca aceștia să redobândească sănătatea, dacă acesta este în folosul mântuirii lor. Suferința este una din sechelele păcatului adamic, însă prin intermediul Ungerii, devine parte integrantă a lucrării mântuitoare a lui Cristos, fiind har de mângâiere, de pace și de curaj

(continuare în pag. 17)

Colecta de Paști

În perioada Postului Mare 2014, Asociația Caritas Eparhial Oradea a organizat o colectă de alimente în bisericile greco-catolice din Oradea: Catedrala „Sfântul Nicolae”, Mănăstirea „Maica Domnului”, Biserica „Sfânta Treime”, Biserica „Sfântul Gheorghe”, Biserica Înălțarea Domnului, Biserica „Schimbarea la față”, Biserica Seminarului „Sfântul Gheorghe”, în parohia Haieu și parohia Marghita, iar în perioada 8-18 aprilie 2014 am fost prezenți la Selgros, respectiv 12-18 aprilie 2014, în Era Shopping Park (din Calea Aradului) pentru a colecta de alimente neperisabile pentru familiile și persoanele sărace din comunitate.

Alimentele au fost colectate cu sprijinul voluntarilor. În fiecare duminică din Postul Mare și în zilele de peste săptămână la cele două magazine, 78 de voluntari, cu vârste cuprinse între 15 și 61 de ani, s-au implicat în colecta pe care am organizat-o.

Cei care au ales să se implice în această colectă au făcut 412 de ore de voluntariat. Dacă ar fi să contabilizăm în bani orele de lucru ale voluntarilor am ajunge la suma de 1.952 lei.

La aceste colecte s-au adunat alimente de bază, după cum urmează:

Colectă biserici: ulei (182 de litri), făină (245 de Kg), zahăr (164 de Kg) orez (126 de Kg), paste făinoase (105 pachete), conserve diferite (136 buc), dulciuri (28 bucăți) etc. cu o valoare de inventar de 3.727 lei.

Colectă Selgros și Era Shopping Park: ulei (175 de litri), făină (203 de Kg), zahăr (146 de Kg) orez (78 de Kg), paste făinoase (111 pachete), conserve diferite (148 buc), dulciuri (232 bucăți) etc. cu o valoare de inventar de 3.870 lei.

Unele persoane au ales să facă donații în bani.

Acestea au fost în valoare de 9.996 lei.

Din alimentele colectate vom asigura pachete alimentare, pe toată perioada anului, familiilor ai căror copii frecventează Centrul de zi „Gabriele” și celor aflate în baza de date a Centrului de Îngrijire la Domiciliu. Aceste familii au venituri mici, insuficiente pentru asigurarea măcar a unei mese pe zi. Din banii pe care-i câștigă acești oameni își achită facturile sau chiria. De asemenea, sprijinim cu pachetele alimentare persoane singure, vârstnice - care se gospodăresc dintr-un pachet luni întregi. Și de data aceasta o parte semnificativă a bunurilor colectate va fi destinată Centrului Social „Maria Rosa” unde se prepară zilnic masa de prânz pentru 70 de persoane.

În numele beneficiarilor noștri, mulțumim partenerilor noștri care au făcut posibilă organizarea colectei, precum și tuturor celor care au făcut aceste donații.

Caritas

(urmare din pag. 16)

pentru a învinge greutățile generate de boală gravă sau de bătrânețe. Acest sacrament pregătește pe cei aflați în suferință pentru marea trecere de la viața pământească la viața veșnică din care cauză se numește „*sacramentum exeunitium*”; „sacramentul celor ce pleacă”. Prin el se desăvârșește adeziunea fiecăruia din noi la moartea și Învierea lui Cristos, începută la Botez. Conferirea Ungerii va fi „după Spovadă și înaintea primirii Viaticului”. (5)

Euharistia ca viatic este sămânță de viață veșnică, speranță în înviere și lumină pe calea veșniciei. Ea conferă harul special al mântuirii sufletului și alinarea suferințelor cauzate de greutățile inerente ale vieții. Viaticul este sacramentul trecerii de la moarte la viață prin Înviere: „*Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua*

cea de apoi” (In. 6,54). Atâta timp cât omul este viu, trebuie să depunem toate eforturile pentru a-l menține în viață. Moartea este și rămâne aceeași misterioasă trecere spre un viitor la fel de misterios. Însă, nici viața pământească și nici moartea trupului nu ne pot despărți de marea dragoste a lui Isus. Moartea însăși a devenit o etapă esențială și inevitabilă a vieții pentru că Isus a umplut-o cu Sine, cu dragostea Sa, cu lumina Sa și cu speranțele Sale.

(1) CDUL CANOANELOR BISERICILOR ORIENTALE, aprobat prin H.G. nr.1218 din 2008, publicat în Anexa 2 a Monitorului Oficial al României nr. 798 bis din 2008, canonul 737 - § 1; (2) CATEHISMUL BISERICII CATOLICE, ediția a III – a, 1500; (3) Idem 1505; (4) Mărtincă I. *Sacramentele Bisericii Catolice*, Ed. Arh. Romano-Catolice, București 2003, Vol. II, p.85; (5) CONCILIUL VATICAN II, Constituția despre liturghie *Sacrosanctum Concilium* nr. 74, p.30.

Pregătirea Campusului Ecumenic Internațional de la Loreto

În perioada 26 aprilie – 1 mai 2014 a avut loc la Loreto pregătirea pentru cel de al VI-lea Campus Ecumenic Internațional de la Loreto.

La acest eveniment au participat delegații din Italia (romano-catolici), Suedia (luterani), Danemarca (luterani), Anglia (anglicani) și România (greco-catolici și ortodocși).

Pentru campusul din acest an tema propusă are ca punct de referință Săptămâna Mare, fiecare delegație pregătind o zi conform tradiției și obiceiului locului de proveniență, iar motto-ul campusului va fi: "Căci dacă morții nu înviează, nici Cristos n-a înviat. Iar dacă Cristos n-a înviat, zadarnică este credința voastră" (1Cor 15,16-17).

Locația pregătirii campusului a fost Centrul "Papa Ioan Paul al II-lea", centru care a fost înființat pentru tineri, din dorința Sfântului Ioan Paul al II-lea, iar data întâlnirii de pregătire a fost aleasă în jurul datei de canonizare a Papilor Ioan Paul al II-lea și Ioan al XXIII-lea ce a avut loc în Vatican în data de 27 aprilie.

Tinerii participanți la acest campus pot să cunoască alte confesiuni și, bineînțeles, alți tineri care provin din diferite țări. Această inițiativă ne arată că tinerii pot să depășească unele bariere interconfesionale și să creeze o fărâma de unitate.

Delegația română greco-catolică, reprezentând Biroul Pastoral Eparhial pentru laici Oradea - cel care organizează la nivelul Bisericii Catolice din România evenimentul, a fost compusă de pr. Anton Cioba și de alți trei tineri: George Sirca, Lucian Alexe și Raul Stancea.

Persoanele care doresc să participe la Campusul Ecumenic din vară care va avea loc în perioada 30 iulie – 6 august, să contacteze Biroul Pastoral al Episcopiei de Oradea.

Biroul de presă

Și-au serbat patronul spiritual la Șinteu

În data de 6 mai, a.c., atât credincioșii romano-catolici cât și cei greco-catolici îl comemorează pe Sfântul Dominic Savio, care, pentru fiecare, ar putea fi un exemplu de evlavie, modestie, purtare și iubire.

Grupul de copii de la Mănăstirea Franciscană „Adormirea Maicii Domnului” din Oradea l-au luat drept patron spiritual, purtându-i numele în semn de respect. A devenit tradiție ca în fiecare an să cinștim această dată printr-o sărbătoare a copiilor din grupul „Dominic Savio”. Împreună cu părinții noștri și îndrumătorii spirituali: Pr. Cristian Tiba O.F.M.Conv, și Sr. Felicia Unguru, ne bucurăm de această zi prin voie bună, dar și rugăciune.

În acest an, grupul de copii „Dominic Savio” și-a sărbătorit patronul în data de 10 mai într-un cadru natural. Mai concret, ne-am deplasat cu autocarul mai mulți participanți, părinți și copii, însoțiți de Pr. Tiba Cristian, Sr. Felicia Unguru și Sr. Letiția Licurici în localitatea Șinteu. Este o localitate situată la granița dintre județele Bihor și Sălaj, în mijlocul naturii unde ne-am bucurat de multă verdețură, soare și aer proaspăt. Am avut gazdă pe părintele paroh al localității, care ne-a primit cu generozitate și bucurie, punându-ne la dispoziție spațiul din proprietatea parohiei. Odată ajunși la destinație, am început ziua prin participarea la Sfânta Liturghie celebrată de Pr. Tiba Cristian. Apoi

ne-am bucurat cu toții de drumeții prin împrejurimi, de multă voie bună, jocuri și nu în ultimul rând de bucate pe placul nostru.

Am petrecut o zi minunată și parcă am fi dorit să prelungim acest moment special, dar spre seară ne-am pregătit să ne întoarcem spre casă.

Sub protecția lui Dumnezeu și a Sfântului Dominic Savio am ajuns cu bine la casele noastre, mulțumind pentru toate darurile primite.

Darius ȘOMOLAN

„9 Mai” la Valea lui Mihai

Locuitorii orașului Valea lui Mihai au sărbătorit ziua de 9 Mai, o zi de triplă însemnătate istorică: Ziua Europei, Ziua Victoriei și Ziua Independenței de Stat al României.

Asociația Ave Miriam în parteneriat cu Primăria a organizat festivitățile ocazionate de această sărbătoare atât națională, cât și internațională. Programul festiv s-a desfășurat în două etape: vineri, 9 mai, la monumentul Eroilor și duminică, 11 mai, la Casa de Cultură „Bartok Bela”.

Momentul oficial al sărbătorii care a avut loc în fața monumentul Eroilor a început cu intonarea imnului României, urmat de cel al Europei. Primarul localității, domnul Nyako Jozsef, a salutat oficialitățile județene și locale prezente alături de reprezentanții instituțiilor, tinerii și toți cetățenii prezenți. Și-a exprimat aprecierea față de marcarea acestei triple aniversări, subliniind importanța și frumusețea unei conviețuiri fraterne locale și europene în speranța unei păci și bunăstări constante. Profesorul Varga Robert, directorul adjunct al Școlii Generale Zelk Zoltan, a ținut o alocuțiune despre însemnătatea istorică al zilei de 9 mai, accentuând idealul comunitar European: a trăi nu doar alături unii de alții, ci împreună. Momentul a fost urmat de o slujbă de pomenire a tuturor ostașilor căzuți pe câmpurile de luptă, oficiată de preotul greco-catolic, Zima Gh. Zorel, și cel orthodox, Popa Marius. Față de acești eroi, cei prezenți și-au exprimat omagiul și prin depunerea coroanelor de flori, în timp ce se intona imnul Eroilor. Copiii și tinerii unităților școlare, Școala Generală Zelk Zoltan și Colegiul Agricol nr. 1, au prezentat un frumos moment artistic, elogiind prietenia, fraternitatea și pacea.

Momentul cultural al sărbătorii s-a desfășurat în după-amiaza duminicii de 11 mai, la Casa de Cultură. Prima ediție a Recitalului muzical „Oda bucuriei” a deputat prin aportul organizatoric al Asociației Ave Miriam, cu sprijinul Primăriei și al sponsorului oficial – grupul de firme Ara România. Fidelă obiectivelor sale, Ave Miriam dorește să susțină viața cultural locală, promovând tinerele talente.

Conținutul partiturii a transpus în note unitatea în diversitate, acest frumos deziderat european. Copiii și tinerii interpreți au încântat publicul cu fragmente din operele populare și marii clasici din România, Ungaria și alte state. Piesele au fost interpretate la pian, unele acompaniate de fluier, vioară și tobe. Rapsodia română a compozitorului G. Enescu și Oda bucuriei al lui L. Beethoven au fost interpretate simfonic și vocal, ridicând publicul în picioare spre satisfacția interpreților. Intercalat între piese, un grup de copii au recitat poezii în limba română și maghiară, despre prietenie, „acasă” și Europa. Piesele au fost interpretate la pian – de Rubletzky Ervin, Molnár Boróka, Vuyo Khanye, Vuyso Khanye, Mészáros József, Miriam Zima, Darabont Panna, Darabont Gréta, la fluier – de Csúri Enikő, Kardos Nikolett, Kacsó

Létai Anna, Lehoczki Krisztina, Karsai Annamária, Litus Adrián, Szabó Virág, iar la tobe – de Fülöp Adrienn, Torda Csilla. Poeziile au fost recitate în limba română de Derședan Denisa, Pustai Patric, Iono Victoria și Zima Miriam, respective în limba maghiară de Kovács Csenge Nárcisz, Nagy Krisztina Dóra și Badar Ivett.

Efortul și dăruirea interpreților a fost premiat cu plachete comemorative și diplome de participare. La sfârșitul recitalului au fost premiați toți cei 17 interpreți muzicali, 7 recitanți de poezie, alături de cele care i-au pregătit muzical și vocal, profesoarele de muzica Darabont Aliz, Torok Erzsebet și profesoarele Boros Emőke, respectiv Zima Carmen. Festivitatea muzicală s-a încheiat cu o urare adresată tuturor tăticilor, căci cea de-a doua duminică din luna mai este dedicată lor.

Pr. Zorel ZIMA

Sfințirea Troiței din Parohia Câmpia

„Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată; Fiul cel Unul-Născut, Care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut”, Evanghelia după Ioan

A doua zi de Paști a prilejuit sfințirea troiței zidite în fața bisericii Parohiei Greco-Catolice din localitatea Câmpia, județul Sălaj.

La acest eveniment important pentru viața spirituală a satului au participat mai mulți credincioși sosiți și din alte parohii. Sfințirea a fost celebrată de către preoții Iancu Neagotă și Adrian Podar. Donată de către o credincioasă a parohiei, troița a fost ridicată în anul 2013. Această bucurie a făcut să răsunе încă o dată, spre mai mare gloria lui Dumnezeu, cântarea Paștilor: „Crucii Tale ne închinăm, Cristoase, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim!”

Fiului, care ne-a făcut cunoscut pe Domnul, să-I fie mărire împreună cu Tatăl și cu Spiritul Sfânt, în veci. Amin

Pr. Adrian PODAR

Hram în parohia Poiana

Comunitatea greco-catolică din Parohia Sfântul și Marele Mucenic Gheorghe, Poiana județul Bihor, au sărbătorit pentru prima dată pe ocrotitorul lor.

Cu acest prilej, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a fost săvârșită, în capela din localitate, care poartă numele acestui mare purtător de biruință fiind numit și caznic a lui Dumnezeu. În mijlocul comunității, pe lângă Pr. paroh Gheorghe Dat s-au mai alăturat acestei mari sărbători Pr. Cristian Bălănean și Pr. Papiț Alin.

Părintele Bălănean Cristian a fost protosul acestei jertfe liturgice, menționând în cuvântul său de învățătură importanța acestui praznic și exemplul pe care Sfântul Gheorghe îl dă, urmându-L pe Cristos până la moarte, ducându-și crucea sa înaintea lui Cristos cel mort și înviat care a mântuit neamului omenesc de sub robia păcatului.

Mai apoi părintele Papiț Alin, un nou slujitor în secerișul Tatălui a mulțumit lui Dumnezeu că este prezent la acest eveniment din viața Bisericii locale, dorind tuturor celor prezenți multă sănătate și lumina lui Cristos cel înviat să reverse harurile sale în sufletele lor, dorindu-le celor care poartă numele acestui mare Sfânt al Bisericii, mulți ani fericiți și binecuvântați, în frunte cu părintele paroh.

La sfârșitul acestei celebrări, părintele paroh a adus mulțumire lui Dumnezeu pentru aceste momente înălțătoare de rugăciune, mulțumind și celor doi slujitori pentru prezența lor și susținerea oferită până în prezent acestei mici parohii.

După binecuvântarea de final, cei prezenți au rămas la o agapă frățească oferită de părintele paroh în frunte cu cei din parohie care poartă numele acestui mare purtător de biruință.

Mariana DAT